

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/107/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010345
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913010345.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného O. B. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Nt/63/2013 zo dňa 23.9.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 8T/156/2010.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por., a samotná existencia nálezu Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia tiež konštatoval, že trest, ktorý bol uložený v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 8T/156/2010 vo výmere 2 roky a 11 mesiacov vzhľadom na všetky okolnosti nie je trestom neprimeraným, či už v súvislosti s možným ukladaním trestu v zmysle § 41 ods. 2 veta prvá Tr. zák., resp. pri aplikácii ustanovení § 38 ods. 2, 4, 5 Tr. zák., eventuálne aj § 39 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. tým skôr, že vzhľadom na uzavretú dohodu o vine a treste a vyjadrený súhlas odsúdeného s navrhnutým trestom potom vytvára prekážku pre súd, aby preskúmal kritériá ukladania trestov. Takto uložený trest plne vyjadruje zavinenie odsúdeného, následok jeho konania, pohnútku, osobu odsúdeného, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy aj s prihliadnutím na možné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. V plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, a plne vytvára aj spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Následne konajúci súd poukázal tiež na tú skutočnosť, že odsúdený O. B. si dňa 17.8.2013 trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/156/2010, vykonal.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení. Písomným podaním, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 10.12.2013, sťažnosť prostredníctvom obhajcu odôvodnil. Uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a síce, či by v dôsledku straty účinnosti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. prvá veta za bodkočiarkou, pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo či by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Prostredníctvom obhajcu tiež poukázal na najaktuálnejšie stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR prijaté v mesiaci november 2013, podľa ktorého už samotná existencia nálezu Ústavného súdu SR, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 je dôvodom na povolenie obnovy konania podľa Trestného poriadku, pričom skúmanie a posudzovanie otázky, či by v dôsledku straty účinnosti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.

zák. prvá veta za bodkočiarkou, pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo či by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu nie je potrebné. Vo svetle uvedenej skutočnosti s akcentom na právny názor trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR je preto zrejmé, že u odsúdeného O. B. sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, a preto navrhol, aby sťažnostný súd vyhovel sťažnosti odsúdeného, napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Príslušný prokurátor sa k písomne podanej sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť jeho nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodná.

Krajský súd ako súd nadriadený, po preskúmaní predloženého spisu zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného O. B. na povolenie obnovy konania je v podstate správny, avšak jeho odôvodnenie nie je v súlade s ustanovením § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR a o konaní pred ním.

V zmysle citovaného právneho ustanovenia ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho častí alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku. V zmysle citovaného právneho ustanovenia musí ísť o rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Z obsahu predloženého spisu je zistiteľné, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/156/2010 zo dňa 18.12.2010, bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi O. B. a prokurátorkou Okresnej prokuratúry Ružomberok, a O. B. bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ako aj z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Za tieto trestné činy bol O. B. uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. vo výmere 2 roky a 11 mesiacov a na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/95/2009 zo dňa 27.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Z uvedeného vyplýva, že odsúdenému O. B. bol uložený trest za použitia tzv. asperačnej zásady (zostrenia trestu).

Rovnako z obsahu spisu je zistiteľné, najmä z lustrácie v ZVJS, a tiež z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok 8T/156/2010, že odsúdený O. B. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 11 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/156/2010 zo dňa 8.12.2010 si dňa 17.8.2013 vykonal.

V tejto súvislosti nadriadený súd uvádza, že mu je známe najaktuálnejšie stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR k ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. por., avšak opakovane upozorňuje na ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR a uzatvára, že v predloženej veci síce bol vydaný právoplatný rozsudok na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy SR, avšak trest, ktorý bol týmto rozsudkom uložený vo výmere 2

roky a 11 mesiacov bol vykonaný dňa 17.8.2013. Potom záver okresného súdu, že u odsúdeného neboli zistené dôvody obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku, je správny .

S poukazom na uvedené sťažnostné námietky odsúdeného prednesené prostredníctvom obhajcu sú nedôvodné, a preto krajský súd o sťažnosť O. B. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.